

Nr 1 - 2008

Hässlöbladet

Information till medlemmar i F1 Kamratförening

Från flyguppvisning vid Västerås Roll-out, som i år inträffar den 24-25 maj.

Foto: Lars Carlsson, Västerås

Kallelse till årsmöte

F1 Kamratförening och Veteransektionen kallar till årsmöten lördagen den 26 april 2008

kl 10:00 respektive 11:15 i Gula Villan.

Se notis Årsmöten sidan 2

Besöksadress: "Gula Villan" Hässlögatan 4, 721 31 Västerås

Telefon 021-80 14 00 * Postgiro 433 29 23 – 4 * B-giro 5025-5447 * Sekr. e-post: sten@hollman.se

Innehåll

Vad Händer?

”Öppet Hus”	sid 1
Styrelsemöten	sid 1
Västerås Flygmuseum	sid 1
Hemsida	sid 1
Vår kassör har ordet	sid 1
Föredrag	sid 1
Årsmöten	sid 2
Verksamhetsberättelse	sid 2
Från Veteransektionens horisont	sid 3
Flygdagar 24-25 maj 2008	sid 4
Vårresa med Kamratföreningen till Värmland	sid 5

Detta har hänt!

Öppet Hus – verksamheten	sid 5
Jullunch	sid 5
Frasse 80 år	sid 6
Renovering	sid 6
Lotteri	sid 6
Föredrag	sid 7-11

Artiklar

Papegoja som styrman	sid 12
“Har ni stulit helikoptern, karl ?”	sid 13
Ett uppdrag i maktens korridorer med tragikomisk upplösning	sid 14
J 35 monumentet - 20 år	sid 15
Västeråsare fick upp en rysk ubåt till ytan - men den fick smita	sid 16
Hobbymässan - Frescati i Stockholm	sid 17
En flygentusiast från Glommersträsk berättar	sid 18
Historiehörnan	sid 22
Bokgåvor	sid 23
Bortgånga kamrater	sid 23
Till Minne	sid 24
Med Eddie Westerlund till Zorn museet i Mora	sid 25
Västerås Flygmuseum och Flygdagarna 24-25 maj 2008	sid 26
Ordföranden har ordet...	sid 26
Redaktionen har ordet...	sid 26

Produktion

Lars-Ove Johansson
Jack Carlsson

Redaktionsgrupp

Lars-Ove Johansson
Jack Carlsson
Roland Rehnback

Organisationsblad för F 1 Kamratförening

Utgivningsdag 31 mars 2008

Diplomati är förmågan att verka som om man inte verkade!

Vår verksamhet för kommande halvår ser du nedan och dessutom ger vi dig som vanligt en återblick och konstaterar vad som hänt.

Vad händer?

Öppet Hus

Torsdagar kl 10.00 – 13.00

April	03, 10, 17, 24
Maj	08, 15, 22, 29
Juni	05, 12, 19, 26
Juli	03, 10, 17, 24, 31
Augusti	07, 14, 21, 28
September	04, 11, 18, 25
Oktober	02, 09, 16, 23, 30
November	06, 13, 20, 27

Datum med **fet stil**: ärtsoppslunch med föredrag.

Styrelsemöten

Styrelsen sammanträder näst sista torsdagen i varje månad. Mötet börjar kl. 11:30.

Om du har någon speciell fråga eller synpunkt, kontakta då styrelsen.

Västerås Flygmuseum

Museet håller öppet söndagar 12:00-16:00 för besökande, men även andra tider efter överenskommelse. Våra medlemmar har fri entré vid ordinarie öppethållande. Övriga besökare betalar 30 kr, barn under 12 år gratis. Att flyga någon av simulatorerna kostar extra. **Den 24-25 maj anordnas årets Roll-out.**

Hemsida

Vår hemsida har länkar till Västerås Flygmuseum, samt till några andra kamratföreningar. Uppdateras regelmässigt med aktuella aktiviteter. Här finns nu även Hässlöbladet som nättidning. Hemsidan nås under adress:

<http://home.swipnet.se/f1-kamratforening>

Vår kassör har ordet

Påminnelse om medlemsavgiften 2007 och 2008

Hej ni som glömt betala medlemsavgift, och även ni som plikttroget har betalat varje år!!

Efter påminnelse om glömska för 2007 fick jag faktiskt många svar. Några har ännu inte hört av sig.

Årsavgiften för F1 Kamratförening är 75:- Plusgiro 433 29 23-4 (Bankgiro 5025-5447). Vi har fått nya medlemmar även i Veteransektionen för 10:- till Plusgiro 35 14 84-1 (Bankgiro 5025-5280). Vi kan än så länge få bidrag från Västerås stad för *Västeråsare*, som är med på vårt torsdagsfika.

Otroligt viktigt är att ni skriver namn och adress på betalningen. Men det har blivit bättre med åren trots att vi alla har fått några nya år på våra gamla axlar. Om ni mot förmodan vill gå ur föreningen, var snäll och meddela mig eller någon annan som ni känner, som i sin tur kan informera mig.

Marita Stomberg/kassör

e-mail: marita.stomberg@spray.se

(Gula Villan torsdag 10-13 tfn 021-801400) Tfn 021-417037 (telefonsvarare finns)

Föredrag

Reservation för eventuella ändringar

April 24. Stig Holmström, Testpilot på Jas 39 Gripen"

September 25 Tage Berggren "Nästan en flygare"

Oktober 30 Nils Benker, "Skrönor ur ett flygarliv"

November 27 Hans Kjällbäck, "Ett spännande flygarliv"

Föredragen börjar kl. 11:00 och är 45-60 minuter långa. Vi ber att alla intar platserna i tid för att undvika de störningar för såväl föredragshållare som publik, som det annars innebär.

Årsmöten

Kamratföreningen och Veteransektionen håller årsmöten **lördagen den 26 april 2008** i Gula Villans lokaler kl. **10:00** resp. kl. **11:15**

Efter årsmötet samlas vi traditionellt vid vår minnessten för en kort minnesstund.

I Gula Villan bjuder Kamratföreningen därefter på landgång med dricka och kaffe.

Intresseanmälan med hänsyn till förtäringen kan ske på tel. 021 - 80 14 00 torsdagar 10:00 -13:00 eller anmälningslista i Gula Villan.

Välkommen !

Styrelsen

Verksamhetsberättelse 2007.

Styrelsen för F1 Kamratförening får härmed avge följande verksamhetsberättelse för 2007.

Styrelsens sammansättning

Ordförande Roland Rehnback

V-ordförande Stig "Åmål" Andersson

Sekreterare Sten Hollman

Kassör Marita Stomberg

Ledamot Bengt Björk

Ledamot Jack Carlsson

Ledamot Curt Franzén

Ledamot Anders Hård af Segerstad

Ledamot Lars-Ove Johansson

Suppleant Bengt-Göran Jyrell

Suppleant Sigvard Larsson

Revisorer Hans Brogmar

Hans Hellqvist

Revisorsuppleanter Hans Andreassen

Åke Hermansson

Valberedning Stig "Åmål" Andersson (Samman-

kallande)

Sören Lindell

Gösta Martinsson

Befattningshavare med visst ansvarsområde

Biträdande sekreterare Bengt Björk

Gula Villan med caféansvar Curt Franzén

Västerås Flygmuseum Bengt Björk och

Bengt-Göran Jyrell

Robot och Avionikmuseet

Hässlöbladet

Föredrag

Resor och Studiebesök

Lotteri och försäljning

Bibliotek, video- och

fotoarkiv

AV-teknik

Uppvaktningar och

födelsedagar

Medlemsmatrikel

Bengt Björk

Lars-Ove Johansson

Jack Carlsson

Sigvard Larsson och

Anders Hård af Segerstad

Stig "Åmål" Andersson

Jack Carlsson

Lars-Ove Johansson

Sten Hollman

Sten Hollman

Sammanträden.

Styrelsen har under verksamhetsåret avhållit nio protokollförda sammanträden. Därutöver har styrelsen haft ett antal informella arbetsmöten, oftast i samband med Öppet Hus-verksamheten.

Medlemsantal.

Vid verksamhetsårets utgång (31 dec 2007) hade föreningen 545 registrerade medlemmar. Under året har 30 medlemmar lämnat föreningen, varav 15 är för styrelsen kända dödsfall och 15 medlemmar som vi inte lyckats få kontakt med. Rekryteringen är inte av den omfattning som vore önskvärd för att bibehålla medlemskader, men 16 nya medlemmar har under året anslutit sig till vår grupp.

Ekonomi.

Som framgår av separat förvaltningsberättelse redovisas ett visst överskott mot budget. Detta beror framförallt på den prishöjning på caféverksamheten som genomfördes i början på året samt Veteransektionens bidrag till hyran av Gula Villan.

Årsmötet 2007.

Årsmöte avhölls i Hässlö Teknikcentrum den 12 maj 2007. Närvarande var 44 medlemmar, vilket är ca. 8% av medlemskader och får anses normalt för föreningar av vår karaktär. I dag är det svårt att engagera människor i föreningsverksamhet. Efter mötesförhandlingarna samlades några deltagare vid F1 minnessten för en kort ceremoni. Dagen avslutades med kaffe och smörgås i Gula Villan.

Årsavgift.

Årsmötet beslutade att årsavgiften för 2008 skall vara oförändrad, dvs. 75:- SEK per medlem.

Aktiviteter.

Öppet Hus verksamheten är föreningens viktigaste

aktivitet. "Vanliga" torsdagar är det i genomsnitt omkring tjugofem deltagare, naturligtvis är det en kärntrupp som alltid deltar. Till vår stora glädje kan vi se att ett och annat nytt ansikte ansluter sig till "kärntruppen". Sista torsdagen i varje månad under vinterhalvåret, då det bjuds på intressanta föredrag och en läcker ärtsoppa, kan vi räkna in ytterligare ett femtontal besökare. Under året har vi haft omkring 1400 besökare (enbart från veteransektionen var det 1361 deltagare).

På morgonen den 22 maj samlades ett 50-tal medlemmar vid Gula Villan för en dagsutflykt med buss till Skokloster med slotts- och museibesök.

Föreningens medlemmar hade ansvaret för parkeringen under årets flygdagar "Roll Out" – den 26-27 maj.

Kontakt hålls med andra Kamratföreningar. Vi har under året haft besök från F18 och S1 Kamratföreningar.

Den 16 oktober samlades vi åter utanför Gula Villan för en resa till Luftfartsverkets samlingar på Arlanda.

Den 2-4 november deltog vi tillsammans med Västerås Flygmuseum på Hobbymässan i Frescati i Stockholm, där många kontakter knyts.

Av tradition serveras jultallrik i Gula Villan, i år blev det den 13 december, på självaste Luciadagen med ett sjuttioal deltagare.

Beslut har tagits om att använda donationen "Till Olle Nordströms minne" för att installera ytterligare en ledstång i trappan till övervåningen i Gula Villan.

Videoarkivet över alla månadsföredrag har lagts över på digitalt media – DVD-skivor – som står till medlemmarnas förfogande.

Biblioteket med flyganknuten litteratur utökas kontinuerligt, främst genom donationer. Samlingen samordnas med Flygmuseets bibliotek.

Hässlöbladet.

I vårt medlemsorgan Hässlöbladet, som utkommer två gånger årligen, presenteras i stort sett alla aktiviteter och planer. Hässlöbladet är mycket uppskattat, inte minst av de av våra medlemmar som inte bor i Västerås och kan ta del av verksamheten i Gula Villan. Hässlöbladet finns numera även på vår hemsida.

Hemsida på Internet.

Förberedelser görs för att skaffa en egen domän på

Internet så att vi får en enklare adress till hemsidan. Tillsvidare gäller följande hemsidadress:

www.home.swipnet.se/f1-kamratforening

Styrelsen för F1 Kamratförening vill avslutningsvis tacka alla medlemmar för visat stort intresse för vår verksamhet, som på olika sätt bidraget till föreningens fortlevnad.

Västerås i april. 2008.

Från Veteransektionens horisont

Vår horisont är f.n. något diffus. Orsaken är de skrivelser som inkommit från Västerås Kommun till oss. De har handlat om det s.k. generella bidrag som alla pensionärsföreningar får. Skrivelserna har handlat om nya regler och nya riktlinjer för föreningsbidrag.

All text i dessa skrivelser är omfattande och förvirrande så det är svårt att få något grepp om vad det egentligen handlar om, och vilket bidrag som vi kan erhålla, i form av föreningsbidrag resp. verksamhets/aktivitetsbidrag etc... Luddigt skrivet.

Det enda som kan förstås är att för nästa år (2009) skulle vi få ett medlemsbidrag på 60kr/medlem, för oss ca 7000 kr. Verksamhetsbidragets storlek framgår inte av texten pga luddiga formuleringar. För närvarande har vi 25 kr/medlem, 20 kr/aktivitet och 5 kr/medlemsaktivitet.

Ovanstående skrivelser har gått ut som remisser till oss, och som ni kan förstå har vi i remissvaren varit mycket negativa mot de regler och riktlinjer som utfärdats.

Den 13 februari var jag på ett informationsmöte om dessa skrivelser. Mötet var i Stadshuset, cirka 200 deltagare från olika pensionärsorganisationer deltog. Alla fick inte sittplats utan många fick stå. En del missnöjesyttringar förekom från mötesdeltagarna angående förslagen till nya regler och nya riktlinjer.

Som sagt, horisonten är diffus, hoppas den klarar till år 2009. Det hela beror på vad man kommer fram till i huset vid Fiskartorget

Birger Eriksson (Sky)

FLYGDAGAR 24-25 maj 2008 på STOCKHOLM - VÄSTERÅS FLYGPLATS

Hålltider:

Fredag 23 maj

- 1500 Möte region Mälardalen av SFF i flygmuseet
1500 / 2000 Ankomst för vissa deltagande flygplan

Lördag 24 maj

- 08:00 - 11:00 Ankomst gästande flygplan
10:00 - 18:00 Grindarna öppna (spärrar från 0830)
10:00 - 12:15 Utställningar, flygplan, flygmuseet, diverse
gamla resp moderna fordon, ånglok, musik,
ett stort block med stora modellflygplan (jet),
träningsflygningar mm
1215 - 1300 Tyst, paus, lunch
1300 - 1515 Flyguppvisningar med bl a en äkta Spitfire,
vår svenska B 17 med anfall och pyroteknik,
3-grupper SK 16 och Vampire, Flygvapnet
samt ett 20 tal andra uppvisningsflygplan
inkl helikoptrar, segelflygplan, aerobatic på
högsta nivå, fallskärmshopp mm
1515 / 1800 Fortsatt utställningar, musik mm
avresa för gästande flygplan

- 1000 - 1215 Rundflyg med flygplan och helikoptrar
1515 - 1800 ""
1000 - 1800 Museet inkl simulatorerna öppet.

Söndag 25 maj

Samma hålltider och i stort samma program
som på lördagen

(Anpassning görs till reguljär- och charterflyg)

Huvudarrangör:

VÄSTERÅS FLYGMUSEUM med sina 6
ingående ideella föreningar (www.flygmuseum.com)
info@flygmuseum.com tel ordf 070-314 87 92

SK12

Spitfire

Modell av B3

Vårresa med Kamratföreningen till Värmland med beredskapshistoria.

Eda skans

Foto: Internet

Eda ligger på gränsen till Norge och det gör att det finns många historiska minnesmärken här. Vi har till exempel Eda Skans, som var i bruk till år 1814, då Sverige och Norge blev Union. Värmlands största och viktigaste försvarsanläggning kan ses här. Beredskapstiden, med kriget på andra sidan gränsen har också satt sina spår. Vi besöker olika museum som finns i dessa gränstrakter

Planerat resdatum 12-13 Maj. Färden går med Axelssons buss mot Ed c:a 32 mil från Västerås och varar i två dagar.

Dag 1. Avresa från Västerås kl. 07:00 och beräknar vara i Ed vid lunchtid. Efter lunch blir det besök på olika platser med anknytning till beredskapstiden samt besök i museerna.

Övernattning sker i Gränsrasta Motell & stugby. Gemensam middag på motellet.

Dag 2. Frukost på motellet för att sedan avresa mot Rackstadsmuseet i Arvika. Efter besöket i Rackstadsmuseet går färden till Klässbols Linneväveri, Skandinaviens enda damastväveri. Efter visning av väveriet och lunch styrs färden hemåt med ett stopp vid Svampen, Örebro för kaffe. Beräknad ankomst till Västerås c:a 17:30

Resfakta. Prel.pris 1600:- (enkelrumstillägg 200:-) som inkluderar följande:

Bussresa, 4 x kaffe, 2 x lunch, logi i dubbelrum med frukost, 1 x middag. Guidning och besök vid Eda Skansmuseum, Beredskapsmuseet i Järnskog, Skansen Hultet, Fredsmonumentet i Morokulien, Rackstadsmuseum och Klässbols Linneväveri.

Anmälan till Gula Villan tel. 021-801400 med angivande av adress och telefonnummer.

Sista anmälningsdag är den 19 april.

Sigvard Larsson/Anders Hård af Segerstad

Detta har hänt

Öppet Hus – verksamheten

Att vårt Öppet Hus varje torsdag liksom ärtsoppan med föredrag sista torsdagen varje månad behåller sin popularitet visar besökantalet, som alltså håller sig på en glädjande hög nivå. Utöver rutinen med Öppet Hus kan vi notera följande.

Jullunch

Vår jullunch i Gula Villan har blivit en eftertraktad tradition och det stora antalet gäster torsdagen den 13 december tvingade oss den här gången att duka även i samlingssalen. I väntan på maten förhöjdes julstämningen på traditionellt sätt med dragspelsmusik av "Boppen". Det var kanske lite väl trångt men stämningen kunde man inte klaga på.

Julbordet på nedre våningen

Foto: Jack C.

Julbordet på övre våningen

Foto Jack C.

Jultallriken var som vanligt ”fullmatad” men tyvärr blev vi något fler besökare än antalet tallrikar. Men med lite god vilja fick de ”försedda” dela med sig – det är väl ett av julens budskap? Trots allt blev det lite mat över och liksom förra året fick de hemlösa i vår kommun genom Citykyrkan i Västerås lite extra och välkommen julmat.

Fraser 80 år

Foto: Jack C.

Vår ”hustomte” Curt Franzén börjar även han bli till åren kommen – nyss fyllda 80 år. Det förtjänas att än en gång påpeka att det enda fortskaffningsmedel som gäller för honom är cykeln, strängt taget oavsett väder. Kanske ett sätt få åren att gå ”spårlöst” förbi? Eftersom han med sin fru ”flyd-

de” utomlands på födelsedagen passade vi på att uppvakta honom i samband med föredraget den 27 september. ”Sky” överlämnade då en radiostyrd helikopter som present från vår kamratförening. Vi förväntar oss naturligtvis en demonstration så småningom!

Renovering

Det är nu hög tid att måla Gula Villan utvändigt och även åtgärda skavanker i övrigt. En offert kommer därför att begäras med målsättning att arbetet utförs nu kommande sommar (2008).

Som ett led i vår handikappanpassning av Gula Villan har trappan till övervåningen, som är både brant och kurvig, fått en ledstång även på den ”fria” sidan. Det har redan visat sig att ”dubbelfattning” i hög grad underlättar klättrandet. Vet ni vad man numera kallar ett trappräcke enligt modern terminologi – jo ”handledare”!

Som vi nämnde i förra numret förvaras alla kassetter, med bl a inspelade föredrag, i ett brandsäkert utrymme i källaren, som nu fått ny inredning och nytt golv. Vill du låna hem en kassett får du vända dig till Curt Franzén eller vår sekreterare Sten Hollman.

Lotteri

Vårt populära lotteri i samband med ärtsopp-luncherna och julbordet firar i år 10-årsjubileum. Till en början var vinsterna av olika slag, som presentkort, julbord på Hässlö Vårdshus, taylor, flygtur Västerås-Oslo t o r och inte minst kryssningar med Silja Line och Viking Line till Helsingfors, Åbo och Mariehamn.

Tre glada vinnare

Foto: Jack C.

Vi, Stig "Åmål" Andersson och undertecknad, som under alla år har hållit i lotteriverksamheten fann det allt för jobbigt att varje månad under årets lotteriperiod "tigga" ihop vinster, främst "stora" vinster som sjö- och flygresor. Sedan några år har vi samma typer av vinster vid varje dragning. Trots detta tycks lotteriets popularitet stått sig väl - inte minst ekonomiskt.

Jack Carlsson

Föredrag

I september 2007

visade Eric Olsén filmen "Dalby – en levande bygd" en trakt i norra Värmland som Eric Olsén växte upp i och fortfarande besöker flera gånger om året.

Innan Eric Olsén startade filmen visade han en

Eric Olsén

Foto: Jack C.

bok "Dalby – ordboken" innehållande ord och uttryck på detta unika Dalbymål. Vi fick lyssna till ett utdrag, ingen begrep nog ett ord. Ytterligare belägg för att värmlänningarna är lite speciella?

Filmen "Dalby en levande bygd"

Allmänt

Skildrar livet i och kring Dalby i nordliga Värmland från mitten av 50-talet till 1999 då filmen spelades in och bygger på gamla filmer från den tidsepoken.

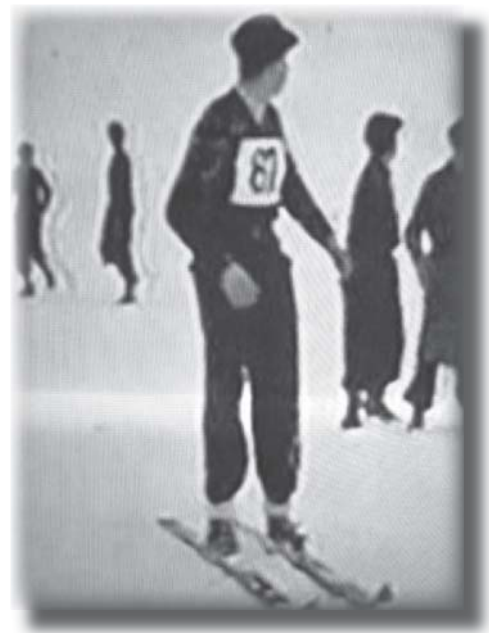
På 50-talet präglades Dalby av kraftverksbygge och högkonjunktur i skogen medan kommunen numera är en lugn och stilla avfolkningsbygd. Att Dalby trots allt lever vidare, om än i andra former

främst genom sin turistnäring, fick vi belägg för under den fortsatta visningen.

Ett stycke intressant historia från vår svenska samhällsutveckling i en liten kommun, som säkert är representativ för många kommuner i vårt land.

Äldsta bilder

Vi fick nu ta ytterligare ett steg tillbaks i tiden och vara med om några idrottsbilder från 1939. Sysslebäck var då känd för sina hopptävlingar med deltagare från hela norden. Här var det inte fråga om "v-stil" utan parallella skidor och armarna i "svanflykt" och blygsamma hopplängder med dagens mått mätt. För att nu inte tala om hopparnas klädsel och utrustning!

Skidtävlingar på längden var också ett populärt inslag med start och mål inne i samhället inför en stor och entusiastisk publik.

Dalby som centralort

Fram till kommunsammanslagningen 1952 Finnskoga/Dalby var Dalby centralort i många år och då fanns kyrka, skola, apotek, sjukhus, affär, post ja alla nödvändiga attribut som hör ett levande samhälle till. Av allt detta finns idag endast kyrkan kvar.

Vi fick nu ta del av en bildsvit, som visar Dalby från 50-talet fortfarande full av olika slags aktiviteter. Livet var en säregen blandning av gammalt och nytt bl a fanns det gamla säterbruket kvar med

anor från medeltiden och ända in på 70-talet fanns djur kvar på sätern. Numera finns en turistsäter som ger en inblick i hur säterlivet gick till.

Att skogsbruket fortfarande är en dominerande verksamhet i dessa nordliga delar av Värmland framgår av strängt taget varje landskapsmotiv i filmen. Ingen vacker syn där skogsmaskinerna gått fram som rakhyvlar.

Den 14 km långa forsbåtsrodden på Klarälven varje år i slutet av maj är en högtidsdag i dessa trakter, i varje fall för ortens äldre flottare och entusiaster för den här sporten. Eric Olsén har själv deltagit några gånger, som han berättat om i ett tidigare nummer av Hässlöbladet.

Skogsbonden Werner Jonsson

Werner Jonsson är en legendar i bygden, som bl a bedrivit storviltjakt med kejsaren av Etiopien, Haile Selassie. Werner Jonsson var dessutom en av de första flygarna i Värmland med eget sjöflygplan och många uppmärksammade flygningar bl a under en inte alltför hög bro trakten.

Werner Jonsson med sitt sjöflygplan

Dalby hembygdsförening

Dalby hembygdsförening bildades 1928 och är sedan dess en livaktig förening med många olika verksamheter och med ett utställningsområde som innefattar ett stort antal byggnader från gamla tider. Ett kulturcentrum som bl a visar hur jakt och fiske bedrivits genom tiderna och hur säterlivet gick till.

Går man in på Dalby hembygdsförenings hemsida och tar del av dess omfattande program under sommaren 2008 med viskvällar, sommarfester m m blir man imponerad och understryker gärna filmens rubrik - "Dalby en levande bygd".

Sång på Dalbymål

Som avslutning på denna intressanta film, som visar ett stycke svensk samhällshistoria från en tidsepok som många av våra medlemmar nog själva upplevt, fick vi njuta till en sång på Dalbymål framförd av en vacker flicka i sockendräkt från trakten.

I oktober 2007

berättade Ingemar Erlandsson om "En resa i Kina 1999". Liksom hans tidigare föredrag "De fyra årtiderna" var det bilderna som fick dominera även den här gången.

Bildkollaget innehöll ett stort antal motiv, som han själv tagit under de två veckorna. Föredraget utgjorde dessutom ett bildmässigt komplement till Marys och Ragnars artikel "En tripp till Kina", som var införd i Hässlöblad nr 1/2006.

Allmänt om Kina

Kina är ett enormt land, som med sina 1.3 miljarder invånare väcker omvärldens förundran genom sin snabba industriella utveckling av västerländsk modell. Står dock inför gigantiska utmaningar som försörjnings- och klimatproblem med 22 % av jordens befolkning men endast 7 % av dess åkerareal.

Världens intresse kommer under 2008 att fokuseras på Kina genom – sommarolympiaden.

Peking

Ingemar tog oss nu med på en bildmässig vandring i Beijing eller Peking, som är det gamla namnet.

Staden, med sina drygt 15 miljoner invånare, är full av sevärdheter och vi fick nu ett axplock från några av de kanske mest kända. Ett självklart utflyktsmål var "Den förbjudna staden", som med sina 800 historiska byggnader är en stad i staden och där Himmelens tempel lär vara en av de mest berömda byggnaderna i Kina.

Himmelens Tempel

Foto: Ingemar E.

Ett annat besöksobjekt var en marknad med livlig kommers där stånden med livsmedel och andra utbud av alla de slag trängdes på gatorna med gatumusikanter som "dragplåster". Ett varubud på cykel med stor last är fortfarande ett vanligt inslag i gatubilden.

Överlast !?

Foto: Ingemar E.

Besök i daghem och fabriker som tillverkade konstföremål av olika slag och mattor var andra ut-

flyktsmål. Några vackra kvällsbilder fick avsluta den bildmässiga stadsvandringen innan middagen tog vid.

Här användes stora runda bord med plats för ett 10-tal personer. Mitt på bordet fanns en roterande glasskiva med dagens rätter. De obligatoriska träpinnarna krävde dock en viss övning innan maten hittade rätt.

Terrakottaarmén

Ett självklart utflyktsmål var den gravhög där Terrakottaarmén finns begravnen. Gravhögen, som påträffades av en slump 1974, är 40 m hög och cirka två kilometer i omkrets och innehåller tusentals Terrakottastatyer.

Arbetet med gravhögen påbörjades redan år 246 f. Kr. Historien säger att Kinas första kejsare lär ha begravts tillsammans med armén som skulle vakta hans grav. Graven finns upptagen på UNESCO:s världsarvslista.

Här fick kameran vila i fodralet - all fotografering var förbjuden! Vykort fanns dock att köpa.

Kinesiska muren

Ett annat lika angeläget utflyktsmål var Kinesiska muren, som med sina cirka 700 mil är det i särklass största byggnadsverk som skapats på jorden. Byggdes som skydd mot barbariska stammar från Mongoliet och består av en serie murar.

Våra besökare inskränkte sin vandring på murkrönet till några hundratals meter och varför framgår nog av bilden, dessutom är varje trappsteg ungefär en halv meter höga.

Besök vid Kinesiska muren. Foto: Ingemar E.

När man betraktar hans film från kinaresan skall man ha i åtanke att det snart är 10 år sedan som

denna gjordes och att utvecklingen sedan dess har gått ofantligt snabbt inom olika samhällsområden i Kina. Gäller inte minst byggnationen i de större städerna.

I november 2007

var det åter dags för flyg, om än i liten skala, när Anders Wickman i ord och bild berättade om sitt deltagande i "VM för modellflyg på Irland 7-14 juli 2007". Tävlingsplatsen var St Angelo Airport, som ligger i den lilla orten Enniskillen i norra delen av Irland.

Anders med en kopia av tävlingsmodellen. Bilden tagen i Västerås Flygmuseum Foto: Jack C.

"Egentligen är det Mary och Ragnar Erikssons fel att jag är här idag", var Anders inledande replik riktad till de "skyldiga", som båda var närvarande.

Bakgrunden var att Anders för många år sedan skulle klä en vinge till ett segelflygplan men misslyckades. Ringde då till Ragnar, som gav en hjälpande hand och därefter kunde Anders fortsätta på egen hand med sitt modellbygge.

Tävlingsmodellen

Modellen han ställde upp med var en F 15 Eagle, som är ett tvåmotorigt jaktflygplan i USAF.

På grund av utrymmesskäl hade han nu bara motorerna med. Men för att ge oss den rätta känslan hade han dessutom tagit med en komplett modell av Viggen, som han tävlade med under VM i Österrike 1999.

Förberedelserna startade redan ett år innan tävlingen, bl a skulle all dokumentation göras klar. Tiden var knapp och han hade ju dessutom sitt jobb – att

bygga motorer till modellflygplan.

Under vår flygdag på Hässlö 2007 visade han upp den vackra och välbyggda modellen och genomförde ett imponerande flygprogram. En liten förövning inför VM.

Resan

Med tävlingsmodellen instuvad i "Mersan" gick färden till Bergen i Norge där han körde ombord på fartyget för vidare transport till Newcastle i England.

Efter övernattning gick resan tvärs över England, ny sjöresa och en avslutande biltur på ca 20 mil till Enniskillen. På fältet fanns tre "tälthangarer" där modellerna kunde packas upp och förvaras. För några deltagare tog tävlingen tyvärr "slut" redan här p g a skador under transporten.

Deltagare med modeller

Drygt 100 tävlande hade anmält sig men ett 30-tal kom inte till start av olika anledningar. Ett bildkollage av tävlingsmodellerna visade att dessa genomgående höll en mycket hög klass. En F 86 Sabre "tog nog priset". Den hade t ex full instrumentering och huven kunde öppnas och stängas elektriskt och under flygning rörde piloten på huvudet! Se bild nedan.

Under en sån här tävling finns det absolut inget utrymme för misstag. Marginalerna är små och det krävs stor noggrannhet under full koncentration. Sporten är dessutom allt annat än billig. Hans egen modell kostar 130 000 kr men är ingalunda den dyraste, dubbla summan var inget undantag. Många av deltagarna var sponsrade, dock inte Anders som byggt sin modell själv. Gällde även motorn vilket han var ensam om.

Tävlingen – regler och uppläggning

Tävlingen innehöll två klasser

- en öppen där ”piloten” och byggaren kan vara olika personer
- en individuell där ”piloten” även måste ha byggt modellen.

Maxvikten på modellen fick vara 20 kg och Anders modell var en av de mindre med sina 12 kg. Under de två tävlingsveckorna skulle varje deltagare genomföra tre flygningar enligt ett förankt program inför varje flygning, som måste följas.

Varje manöver poängsattes och avvikelser medförde poängavdrag. Resultatet från de två bästa flygningarna räknades och dessutom gjordes en statisk bedömning av modellen, dess utrustning och utförande i olika avseenden.

Deltagarna gavs tillfälle att träningsflyga innan tävlingen. Något som Anders tyvärr gick miste om, vädret var allt för dåligt med hårda vindar. Ville inte riskera planet så den första starten blev även den första tävlingsflygningen.

Tävlingen genomförs

Flygprogrammet, som strikt skulle omfatta angivna manövrer fick ta 10 min (+ 1 min för uppstartning), kunde genomföras av Anders utan missöden. De valda manövrerna var naturligtvis så avancerade som möjligt men anpassade till modellens flygförmåga.

Anders utförde de tre tävlingsflygningarna på ett, som han själv tyckte, hyggligt sätt. Blygsamt med tanke på att han kom 29:a av 70 startande.

Lite avslutande reklam av ett intressant föredrag är naturligtvis på sin plats. Enligt Anders har han och hans kompanjon världens bästa jetmotor med en mycket förfinad teknik med halverad bränsleförbrukning. Vi fick dessutom en praktisk demonstration av motorn efter föredraget.

Provkörning av jetmotorn

Foto: Jack C.

Nästa VM är något osäkert men planeras gå i Ungern 2008. Nytt deltagande av Anders är kanske ännu osäkrare. En ekonomisk fråga där sponsorstöd i så fall är nödvändigt.

Vi tackar våra föredragshållare!

Jack Carlsson

Papegoja som styrman.

Följande historia utspelades på den tiden då jag flög som co-pilot på Curtiss C46 Commander. Kapten och befälhavare ombord hette Ragne Möller och vi var bästa kompisar. Vi gjorde många spännande flygningar och upplevde många roliga händelser tillsammans. Den jag nu ska berätta är en liten kortis, men kul!

Vi flög ju runt i Afrika och mest i Kongo, som ju är känt bland annat för att ha de finaste och grannaste gråpapegojorna. Ragne var alltid på jakt efter en tam papegoja att ha som sällskap hemma i huset. Många familjer runt om i Kongo hade papegojor, som betraktades som någon sorts maskot och som ansågs bringa välgång och lycka i familjen. Och om man väl lyckades att få en goja att stanna i huset, så såldes den nästan aldrig vidare.

Nåväl, hur som helst så landade Ragne och jag en dag i den del av Zaire (Kongo) där papegojorna är som vackrast. Ragne skulle ju ha en till nästan vilket pris som helst, så vi gick runt i byn intill, som heter Boende. Efter mycket letande och diskuterande så hittade vi i alla fall en familj som var villig att sälja sin grå-jako. Jag minns inte hur mycket Ragne fick betala, men för den här familjen var det säkert en hel förmögenhet. Gojan var enligt dessa människor helt tam och kunde göra vissa saker på kommando. Hur som helst så stoppades gojan ner i någon sorts korg och vi begav oss hemåt. Under flygningen förvarades korgen med gojan bakom Ragnes stol i cockpit. Helt plötsligt fick Ragne för sej att ta ut gojan ur sitt lugna bo! Han lyfte på locket till korgen och gojan satte sej snällt på pekfingret och visade inga tendenser att bli rädd. Flygplanet flög på autopiloten och Ragne satte gojan på ratten, där den satt kvar och vaggade i takt med autopilotens rörelser. Ragne skrattade och ropade till mej: "Har du sett, han kan flyga också!" och jag svarade "Det är klart att han kan, han tillhör ju gänget!" Gojan hade dessutom förmodligen mer flygtid än vad Ragne själv hade. Plötsligt hände något och gojan flaxade ner på golvet, mellan pedalerna! Ragne kryper ner och försöker få

tag på den, men då kryper gojan över på min sida under instrumentbrädan. Då kryper jag ner och försöker hjälpa till, men - så klart - gojan springer tillbaka till Ragnes sida. Det här upprepas några gånger och till slut ropar Ragne att vi båda måste krypa ner och att jag ska mota över gojan till Ragnes sida, där han till slut ska fånga den. När jag slutligen kryper ner och motar över den, så ser jag Ragne liggande under instrumentbrädan och plötsligt slår det mej: Tänk om någon passagerare kommer in i cockpit och upptäcker två "rövar" som sticker ut under instrumentbrädan! Jag börjar gapskratta och i samma ögonblick biter gojan Ragne i tumgreppet. Blodet börjar rinna och Ragne tror naturligtvis att jag skrattar av den anledningen. Hur jag än försökte att förklara mej, så tyckte han inte att det var ett dugg roligt och definitivt inget att skratta åt! Och vem fick stå för ölen efter landningen, om inte jag! Sens moral: Bättre tio gråjakos på marken än en på spaken!

Åke Jansson, Vallentuna

Curtiss C-46 Commander

”Har ni stulit helikoptern, karl?”

På våren 1957 hade vår lilla grupp bestående av fem fsig/nav från Flygvapnets Signalskola 1953 avverkat tre år i baksits på T18 B och några timmar i J33 samt ett år i A32 A.

Det var en provotid i många stycken, men såväl vi själva som vårt förband hade varit förskonat från allvarligare haverier. Själv hade jag som privatist redan under korpralskolan lyckats avlägga civila prov som första klass radiotelegrafist. Jag fick då några månaders ledighet från Flygvapnet och mönstrade ut på haven i 5500-tonnaren M/F Tavastland, en Broströmare för styckegods från Göteborg.

Till sjöss under sommaruppehåll

Till hösten var Försvarets Läroverk i Uppsala och underofficersskolan i Västerås ställda i utsikt, och därför gällde det att något ”slå sig fri” under mellantiden.

Resan till länder som Grekland, Bulgarien, Turkiet, England, Östtyskland och Finland kräver sin egen historia, men låt oss i stället följa utbildningen vid det helt fantastiska Försvarets Läroverk på Stockholmsvägen i Uppsala.

Inte under någon lektion under de två års-kurserna där kan jag erinra mig, att jag vantrivdes liksom under den därpå följande Uoff-kursen på FCS i Västerås.

Själv hade jag tidigt fått klart för mig att det där med ”baksits” inte var min grej, och på Sundbro civila flygplats väster om F 16 gick jag i november 1957 EK och fick mitt A-certifikat för privatflygare med hjälp av sparpengarna från handelsflottan.

Trafikcertifikat i Eslöv

Sommarperioderna 1958 och 1959 förberedde jag mig bl a som elev hos legendariska lärarna ffl Kaj Hedlund på Skå Edeby och Ulf Landing i Uppsala för att under sommaren 1960 få ut ett trafikcertifikat av 3 klass samt en FIK kurs vid anrika Eslövs flygplats och F5- läraren Birger ”Svarte Petter” Peterson. Till dennes meriter hörde bl a att han sprutat bananer i Ecuador i Sydamerika.

Teorin var inte mindre viktig och den genomleddes hos sjökaptenen och flygspanaren Stig ”Svarten”

Swartz på Luftfartssstyrelsen i huvudstaden. Teoriavgiften utgjorde 300 kr kontant och en flaska whisky, som inte fick vara ”rund”. Han föredrog Ballantine!

Skolchef vid Blekinge Flygklubb

Med överste Rydström som flottiljens civila ansikte och beskyddare grundades sommaren 1960 en flygskola, Blekinge Flygklubb, på den södra delen av flygfältet. Där blev jag skolchef och då antalet elever var betydande, fick jag begära tjänstledigt från FV fr o m den 1 mars 1961.

Gudarna var goda och vi fick många elever och få incidenter. Elever kända i staden och Blekinge var bl a tarkettchefen Senn, provinsialläkaren Quilisch, fastighetschefen Gillqvist, bildirektören Laurin, optikern Carlsson, överkonstapeln Berg, minkfarmaren Martinsson, trädgårdsdirektören Svensson, senare även KSAK:s länsflygchef i Blekinge och många andra.

Vi kunde bygga hangar och eget klubbhus och administrerade under en period 5-6 plan av olika typer.

Helikopterutbildning

Mot slutet av 1961 hade jag uppnått 1350 flygtimmar, i huvudsak som lärare, då Regoff 1, Övl Arne Jufors, på chefs order kontaktade mig.

- Om ni kommer tillbaka till FV per den 1 januari 1962 så avser vi kommendera er till Mari-nens Helikopterskola att under 5 månader få en grundläggande helikopterutbildning.

I förstone förstod jag att den gamle FV-officeren var högst betänksam inför detta vilda projekt, men kanske var Överste Rydström desto mera framåt-siktande: *- Vi räknar med att ha en räddnings-helikopter på plats försommaren 1962 och då placeras ni på denna.*

Det skall inskjutas att FV hade börjat se annor-lunda på nödvändig grundutbildning sedan polisen, marinen och armén underhand skaffat sig egen personal efter en marginell grundträning på s k fix wing. Det hade gått bra trots alla aber och misstan- kar!

Helikopterutbildningen skedde vid Berga örlogs-skolor (BÖS), söder om Stockholm, och var ett fantastiskt ställe, där stämningen skilde sig från vad jag tidigare varit med om.

En rote Hkp2 Alouette från Marinen

Lärare både från Marinen och FV

Våra lärare kom från olika vapengrenar. Från Flottan hade vi kaptenerna Atterberg och Lindström, och från Flygvapnet rekryterades Grenhagen, Bengtsson och Kinde.

Elever var till Marinen överförda Brygt, Olsson och Fröjd samt vi tre från FV kommenderade underofficerare.

Marinen stod för tre löjtnanter, en överfurir och en furir. Tre av Marinens elever avskiljdes senare.

När den nästan fem månader långa kursen var slut och en anmälan inför C F17 var gjord, fick jag veta att helikopterfrågan var försenad minst ett år och man hade alltså inga uppgifter för mig.

Att fortsätta i baksits på 32:an var inte att tänka på och så hade jag ju på FV-order blivit överförd från kategorin navigatörer till kategorin förare!

- Men ni kan åka över till F6 för på RFK har man en Alouette och föraren där skall ha semester några veckor.

Civilt mellanuppdrag

När detta var klart, fick jag ett civilt erbjudande om att åka till övre Norrland för att spruta hormoslyr på fjällbjörk en med en Super Cub. Alltså blev det tjänstledigt i avvaktan på att F17 skulle få sin första helikopter.

Men det där med att från ett liv som marksignalist, flygsignalist och navigatör helt plötsligt bli förare var inte helt bekymmersfritt. Vilket märke skulle jag t ex ha på uniformen.

I väntan på besked fortsatte jag att

bära min gamla fsig vinge från 1953.

Misstänkt för helikopterstöld

En fredag skulle jag lyfta över en helikopter från F6 till F8 för översyn och när jag hovrat in till daghavande divisionen var det folktomt. Fredagsidrott!

Då motorn hade stannats och loggbokens siffror var klara, steg jag ur, tog av mig flygverallen

och gjorde mig klar att gå mot vakten. Då kom runt hörnet en kapten, troligen markstyrkechefen, med märke modell 36 på uniformen. När vi hälsat så visade han drag av misstänksamhet och gick runt maskinen, gluttade in i ett litet oljeskjul som stod i kanten av plattan och frågade:

- Och var är den andre besättningsmannen?

Han hade först stirrat på min vinge några ögonblick, och när jag svarade att jag var ensam, fortsatte han:

- O, Herre Gud, hur har detta kunnat ske? Har ni stulit helikoptern, karl?

Skakandes på huvudet försvann han med en resignerad min. Själv väntade jag på att bli fasttagen i vakten, men inget skedde, och jag kunde ta tåget tillbaka till Karlsborg.

Kapten Ulf Wiberg

Ett uppdrag i maktens korridorer med tragikomsik upplösning

År 1977 höll Interpol kongress i Stockholm. Platsen för dessa förhandlingar på internationell nivå hölls i det då "tillfälliga" riksdagshuset vid Sergels torg. Anledningen till denna "tillfälliga" placering var, att ordinarie riksdagshuset befanns vara under renovering.

Interpol hade vid denna tid Sveriges rikspolischef Carl Persson som ordförande. Jag hade en mindre betydande roll och ingick i den polisstyrka, som ansvarade för säkerhetsskyddet under kongressens förhandlingar liksom för vissa utländska delegaters personliga säkerhet.

Polisstyrkans "ledningscentral" var placerad i då-

varande utrikesminister Karin Söders tjänsterum. Detta skulle i det kommande händelseförloppet visa sig ha en viss betydelse.

När kongressen avslutats och olika säkerhets-hotande incidenter hade klarats av på ett betryggande sätt avtackades vi genom att bli bjudna på middag i riksdagshusets matsal. Här kunde vi få njuta av en god måltid samt under mera lättsamma former umgås. Jag dristade mig att plocka fram mitt munspel ur fickan och ”dra en låt”.

Kvällen förlöpte under sång och historieberättande. Efter avslutad fest, då även ett visst kvantum av alkoholhaltiga drycker intagits, begav jag mig till mitt hotellrum. Efter en kort promenad var jag hemma på hotellet och lade mig att sova. På morgonen ”dagen efter” när jag började packa min väska för att resa hem till Västerås, saknade jag mitt munspel. Trots idogt letande kunde jag inte återfinna detsamma. Jag begav mig skyndsamt till riksdagshuset för att söka rätt på mitt kära munspel – Chromatic Yamaha G-dur -. En mycket förvånad riksdagshusvaktmästare stirrade på mig när jag frågade om han möjligen sett till mitt munspel någonstans. Efter att ha givit en förklaring om situationen blev jag hänvisad till en städerska som svarade för utrymmen i den korridor där Karin Söders tjänsterum och toalett städades. Hon skulle just påbörja sitt städarbete där, varför jag snabbt passade på att göra en kontrollundersökning om munspelet möjligen fanns där. Till min stora glädje hittade jag munspelet på golvet bredvid toalettstolen. Gissa om jag lycklig kunde konstatera att ”vattenskada” ej uppstått. Munspelet fungerar fortfarande!

Sigvard Larsson, Västerås

J 35-monumentet - 10 år

Den 6:e februari 1997 började ett gäng i F1 kamratförening, med bl.a. Curt Franzén, Nicke Fröjd, Nils Angermund med flera att demontera all onödigt utrustning på flygplanet J 35.

Tiden som lades ned i projektet var ungefär 75-80 timmar/man.

Efter avlutning, målning och insättning av fästet,

Sigvards munspel - intakt för fortsatt musicerande

Drakenmonumentet vid Hässlö Foto: Jack C.

kom det att ”landa” på pelaren vid Hässlö den 1 september 1997. Pelaren hade framtagits av Sture Andersson. Den 11 september 1997 invigdes monumentet under pompa och ståt, och utgör ett vackert minne av ett trevligt flygförband.

Kamratföreningen svarar för underhållet av J 35-monumentet.

Västeråsare fick upp en rysk ubåt till ytan-- men den fick smita.

Ett minne från kalla kriget på 50-talet.

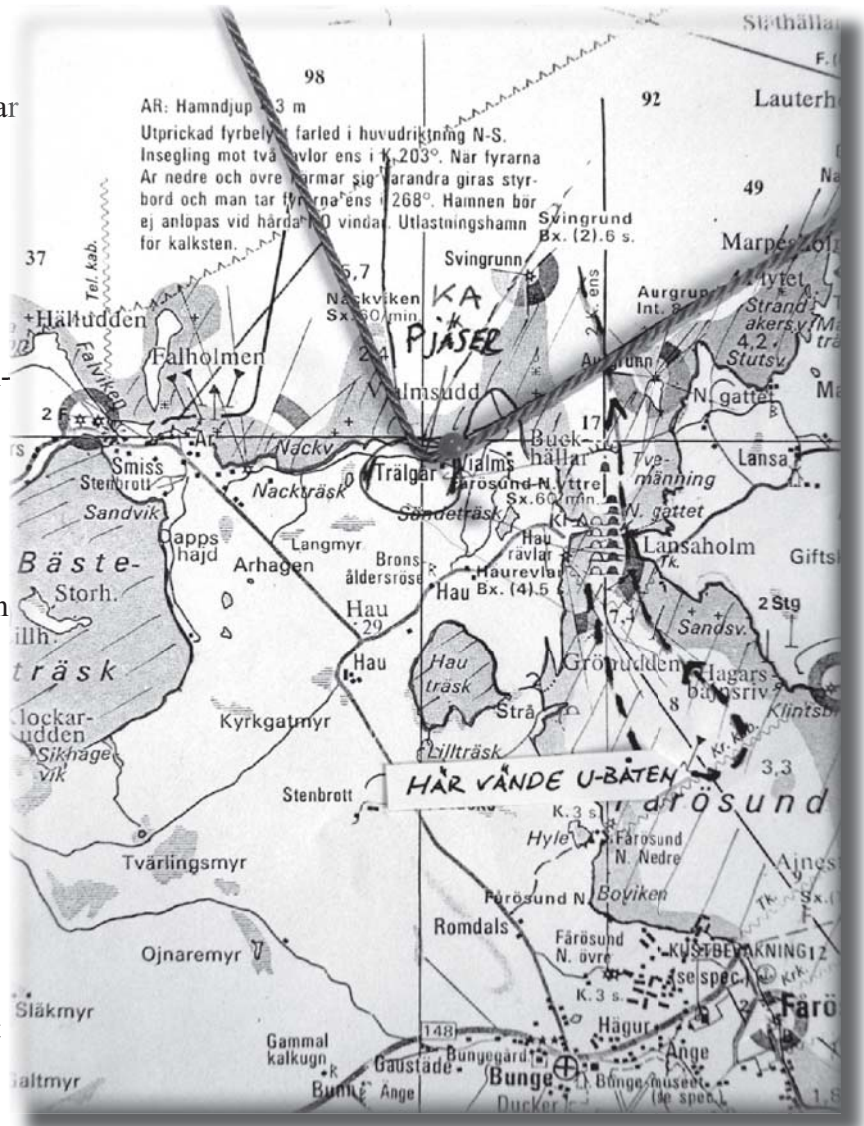
Hans Johansson bördig från Dingtuna har stigit fram och berättat om sitts livs äventyr som värnpliktig soldat/ skytt/ riktare vid Kustartilleriet KA3. Händelserna har varit helt gömda och glömda av medierna tack vare sekretess och tystnadsplikt. Nu 50 år efteråt kan historien berättas.

Det var en julidag 1955, - mitt i en manöver - då man bogserade sjömål utanför Gotlands nordöstra hörn vid inloppet till Fårösund. KA 3 hade en pjäsplats med 3st 15,2 mm rörliga kanoner vid en by som hette Trälge för att kunna beskjuta inloppet och en sektor ut i Östersjön. Man antog med rätta att ryssarna var intresserade av både manövern i sig, skjutmålen och vad man i övrigt hade för sig på den svenska sidan. Enklarest var det förstås att spionera med ubåt.

Hans J. stod ensam vakt vid pjäserna, övrigt manskap och officerare var "på lunch", en och annan stridsdomare syntes i buskarna eftersom det ju pågick en stor manöver. Han spanade av vattenytorna, allt var lugnt, den egna dragbåten med sitt uppbyggda sjömål låg också stilla. Man sköt dagligen med pjäserna på detta mål men förstås inte med stridsladdad ammunition.

Plötsligt såg han i kikaren ett periskop som sakta rörde sig från havet i riktning mot sundet. Han slog förstås larm och mycket snabbt kom Löjtnanten Nyholm per motorcykel. Efter en kort redogörelse såg denne också ubåten i sundet. Strax därefter kom Överste Stadhe som också bevittnade ubåten, man kontrollerade snabbt att ingen egen fanns i området. Överste Stadhe drog då storlarm och beordrade hämtning av stridsladdad ammunition från Fårösund. Man fastslog läget på ubåten och riktningsskottet fick order att följa ubåten och ge kontinuerliga direktiv till pjäserna - nu var det på riktigt!

Hans J fick hela tiden nya pjäsvärden för att kunna skjuta mot ubåten och han fick ut 13 st

stridsladdade granater (inställda som sjunkbomber med zontändrör).

Stadhe gav order om ett skott med de skjutvärden som fanns, det var tydligen så effektivt att ubåten omedelbart drog ner periskopet. Det fanns dock andra möjligheter att följa målet och med kontinuerligt nya riktvärden fortsatte batteriet att skjuta verkningseld. Efter tredje salvan konstaterade man att ubåten höll på att vända men man fortsatte att skjuta. Inget hände.

När man bara hade 2 granater kvar beslöt Hans J. att korrigera skjutvärdena en aning och plötsligt efter det 12:e skottet kom ubåten upp till ytan, luckan öppnades och man viftade med vit flagg. Hans J. frågade om han fick sätta dit det 13:e skottet mitt i prick men nekades förstås.

Ubåten fortsatte i ytläge österut och försvann ur Hans J:s siktlinje. Sedan hördes inte ett ord om händelsen. Den var naturligtvis sekretessbelagd mitt under det kalla kriget men inte ens inom batteriet kom det fram någonting om fortsättningen.

Detta handlar ju inte om det enda ryska ubåtsintrånget under den perioden men det var nog en av de mest spektakulära med så många avfytrade stridsladdade granater.

Hans Johansson lever och bor i Västerås men minns fortfarande spänningen!

Nedtecknat av Rune Domås, Västerås

Hobbymässan – Frescati i Stockholm

Västerås Flygmuseum deltog även år 2007 på Hobbymässan i Frescati. Det var då åttonde gången som vi delade utställningsmonter med Arne Olsson och hans minibilar.

Vårt tema i år var J33 Venom. Modellen som visades upp var Blå Adam med samma verknummer som det plan som glidflög från Falun till Västerås med död motor.

Från början var det tänkt att temat skulle vara Simulatorer, men en incident i simulatorgruppen gjorde att det inte blev något deltagande. Utställningen blev därför lite "rumphuggen". Vi hade flera DVD-filmer som inte kunde visas. Det var synd, för simulatorerna är en viktig faktor i museets verksamhet. Ryktet om simulatorerna sprider sig i landet som ringar på vattnet. Allt fler kommer för att i första hand flyga simulator.

Vi fick istället prata för varan, "gödsla" med museifoldrar och sälja små flygplan, som blev en lönsam inkomstkälla. Vinsten på den försäljningen räckte att täcka bensinkostnaden för oss funktionärer. När vi delar ut foldern för museet möts vi fortfarande med överraskande miner, "Va, finns det ett flygmuseum i Västerås?"

Den totala mängden utställare på Hobby-

mässan var lite mindre i år. Det fanns dock tillräckligt med intressanta saker att titta på. Fantastiska skapelser inom alla områden.

Vi får hoppas att Hobbymässan överlever i nuvarande form och i denna lokal.

Ragnar Eriksson

Mary och Ragnar Eriksson samt Carl-Johan Huldén svarade för Flygmuseets monter

En flygentusiast från Glommersträsk berättar

Tage Berggren var i 42 år, från 1957 till 1999, fotograf, skrivande reporter och krönikör på VLT. Nu har han som pensionär digitaliserat de bästa bilderna ur sitt flygreportagearkiv. Eftersom vissa av dem kan vara av intresse för Hässlöbladets läsare har Tage lovat att berätta händelserna omkring några av dem här i bladet. Och så småningom visa dem i ett månadsföredrag.

Hur kunde då en nybyggarättling som Tage, född 1934 och uppvuxen i skogslandet i Lappland, bli så vansinnigt flygintresserad?

- Svårt att förklara, säger han själv. Kanske handlar det om galopperande gener men troligare är att tidiga möten med flygande maskiner bröt vardagsstillheten så brutalt att de för alltid fastnade i ett fantasirikt barnsinne.

Det första flygplan Tage har en rejäl minnesbild av var ett stort, aluminiumgrått flygplan som en vinterdag i slutet av 30-talet på låg höjd kom flygande över hembyn Glommersträsk. De stora, röda korsen på vingarna dominerar bilden i minnesarkivet och i dag kan Tage i sitt lilla, flyghistoriska bibliotek lätt hitta planet, en Junkers F 13, konstruerad i Tyskland 1919 men licensbyggd i Limhamn utanför Malmö. Och opererat av Svenska Röda Korset vid ambulansflygbasen i Boden.

Från krigsåren minns Tage hur ett allierat bombförband i en vårvintergryning kom dånande på låg höjd över Berggrensbacken i byn, en överflygning som TT rapporterade om i morgonnyheterna. Men den sista, orubbliga bulten i 12-åringens flygintresse satte en B17-besättning från F 6, när de en vinterdag 1946 nödlandade på sjön nedanför skolan i Glommersträsk.

- Då skolkade jag minst en timme varje dag, under de dagar det tog flygteknikerna att plocka ned det lätta bombplanet för transport till hemförbandet. Första delsträckan, upp till byvägen, gick med fyra nordsvenska hästkrafter framför den vingklippta flygmaskinen och sedan med två hästar vidare till järnvägsstationen. Som närmast sörjande bakom ekipaget lär, enligt järnhandlarnas vittnesuppgifter, en ensam liten pilt ha gått!

- Det är kanske inte så svårt att gissa vem pilten var?

På 40- och 50-talen var det ingen brist på flygplan under himlen över Tages by, som låg på sträckan mellan fält 28 i Gunnarn och Flygbaskåren F 21 på Kallax i Luleå. I eskaderövningarna i övre Norrland deltog hundratals flygplan och lågflygning var vardagsmat.

- Med tillgänglig litteratur från lottornas bevakningstorn lärde jag mig känna igen både kärrorna och deras flottiltillhörighet, berättar Tage. Att hjältarna i Junkers B 3-orna, J 30 Mosquito och J 33 Venom kom från Västerås lärde jag mig snart. Kärrorna var ju unika för F 1 och när jag kom till VLT fick jag faktiskt flyga med ett par gånger i J 33 Venom, det sista nattjaktplanet innan allvädersjakten kom 1959, med det svenskbyggda J 32 B Lansen.

- Och jag är stolt och glad över att jag, genom jobbet och sedan via kamratföreningen, fick bli kompis med många av min barndoms anonyma hjältar!

Att Tage själv inte blev flygare skyller han på ett medicinskt strul men i Västerås lärde han sig 1963 att segelflyga och för ett kvartssekel sedan konstruerade han sitt första, radiostyrda modellplan specialinrett för flygfotografering. Bildkvaliten blev utmärkt och nu har han beträtt den digitala banan. Från sin senaste konstruktion lyckades han för något år sedan fotografera en flygande bivrak, uppifrån, se bilden nedan.

- Då är det bra att ha mer tur än förstånd, slutar Tage.

Roland Rehnback.

Tage Berggren berättar ...

B17 från F 6, nödlandade en vinterdag 1946 på sjön nedanför skolan i Glommersträsk. Första delsträckan, upp till byvägen, gick med fyra nordsvenska hästkrafter framför det vingklippta flygmaskinen.

I augusti 1957 kom jag som fotograf till Västerås och VLT, från Nordsvenska Dagbladet i Skellefteå. Mina flygäventyr dessförinnan var fem till antalet, en flygning över byn där hemma i en Ahrenbergs-Cub, med en äldre kamrat som just fått sina vingar på Ljungbyhed, en helikoptertur i samma lufrum med Ostermans propagan-

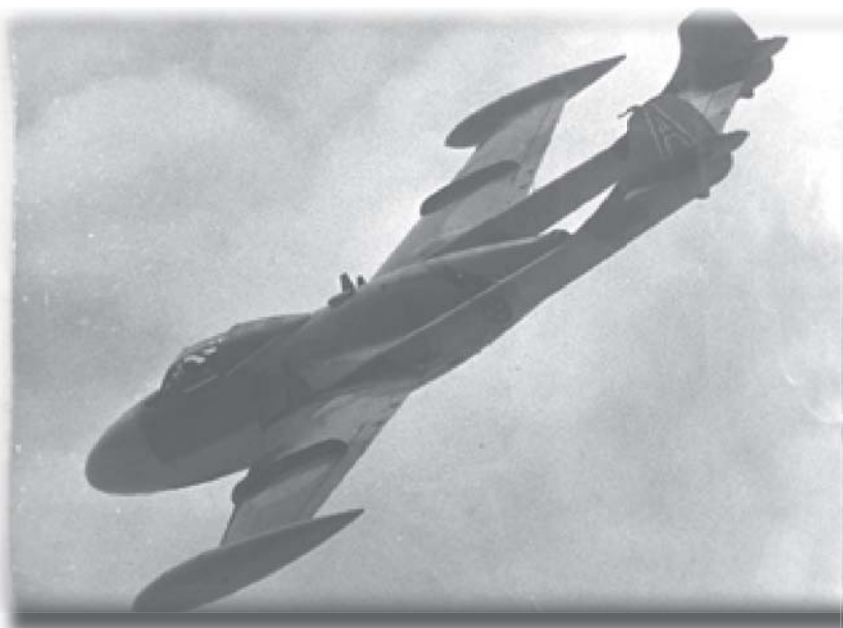

dakopter samt tre reportage för Skellefteåavisan, med både text och bilder. Det var en ToR-flight Luleå-Kiruna med en SAS Scandia-besättning, en berättelse om radiolegenden Lars Madsén som kuskade runt i fjällen med helikopterpionjären Arne Gundersen samt en kvällsflygning över Umeå-trakten med Gotthard Gerhardsson som också han flög Osterman-helikopter vid den tiden,

efter några år som J 22 och J 26-förare i Flygvapnet.

Att få komma till Västra Aros var en dröm för mig. För oss utifrån vischan som kunde en aning svensk flyghistoria var Västerås flygstaden nr 2, efter Linköping som ju hade både Malmen och SAAB. Min första flygfotoförare i Västerås var Göte Olsson, redan hösten -57 kuskade vi runt ett halvdränkt Västmanland i en öppen, dubbeldäckad SK 12, det var våldsamma regn och översvämningar redan på den tiden.

Tänk vilken upplevelse att få göra första foto-flygningen för VLT i en kärra som redan då hörde till flygets historia!

Förhållandet mellan VLT och F1 var mycket gott vid den tiden och redan efter någon månad ordnade pressofficeren Dag Edlund en Venomflygning åt mig på Hässlö. Förare var löjtnant Gunnar Jonsson som drog en looping över skogarna norrut och sedan en ganska låg repa över mälervattnet. Föranledd av en oskyldig fråga från mig före start om vad man hinner se på marken vid lågflygning i 6 - 700 kilometers fart?

En ung 33-förare i ordersalen kom med ett rappt svar.

-Man hinner i alla fall se mycket mer än vad brudarna på Östra Holmens dambad tror att man hinner se!

Svaret från en grånande navigatör, med rötter i krigsåren lät inte vänta på sig;

- Grabbar, ni skulle ha varit med på B 3-ans tid, det hände faktiskt att vi stannade över Östra holmen!

Nästa minnesvärda fotojobb kom i februari 1958 när jag tog flygbilder av kung Erik XIV!? Jo, nästan i alla fall, arkeologerna öppnade under stor publicitet den ärtsoppsmördade kungens enkla träkista i Domkyrkan. Kistan var för kort för konungen och därför hade fötterna en gång huggits av, de låg nu vid sidan av benen i kistan! Med kameran fick jag diskret följa undersökningen där forskarna så småningom med "atomteknik" kunde finna arsenikspår i stoftet. Efter arbetet var det dags för en ny gravsättning av kung Erik som då låg i en

elegant kopparkista som Metallverken bjöd på.

En söndag defilerade tiotusentals människor förbi den öppna kistan framför altaret i Domkyrkan. Götes och min uppgift var att ordna flygbilder av de ringlande köerna runt domen. En inte alltför lätt uppgift eftersom stratusmolnen nästan smekte kyrktuppen, på hundra meters höjd. Men från den gamla 12:an och med en helt oautomatisk Rollei-flex ordnade det sig med bilderna.

I dag skulle väl polis och flygtrafikledning ha fått in hundratals anmälningar om en sådan lågflygning över tätbebyggt område men i den goda, gamla flygstaden Västerås var det ingen som bråkade.

Nåväl, dagen efter den flygningen fick jag lägga ned ett kuvert med bilder från undersökningsdagarna i marmorsarkofagen där kung Eriks kista nu ligger. Några år senare var vi med våra två barn, då i förskoleåldern i Domkyrkan och då kom frågan från en av ungarna;

- Va är'e i den där stora lådan?

Helt sanningsenligt kunde jag svara att där ligger pappas bilder - men också en gammal kung.

Senare under år 1958 fotograferade jag ett besök av höga, ryska militärer på F1. En av de svenska guider-
na var översten Stig Wennerström, han som ju togs som storspion fem år senare. Då kom den här bilden
till användning igen och då tyckte nog många att han egentligen såg ganska skum ut.

År 1959 kom flottiljchefen, överste Gösta Odquist hem med förbandets första J 32 Lansen och bara något
år senare hölls en flygdag på Hässlö. Där anföll Lansenförarna bil- och flygplansvrak uppställda på andra
sidan startbanan med både napalmbomber och automatkanoneld. Något som väl knappast skulle få före-
komma idag men gissa att publiken var imponerad.

Samtliga foton i artikeln tagna av Tage Berggren

En afton på 60-talet damp Arne Gundersen ned på Johannisberg med en Bell-helikopter. Han var då i "Södra Sverige" för att utvärdera kopterns kapacitet vid kraftledningsinspektion från luften, något som tidigare bara gjorts från lätta flygplan, typ Piper Super-Cub. Naturligtvis erbjöd Arne mig att flyga med på en rekognoseringsrunda utanför Västerås, på villkor att jag tog mig tillbaka från Vattenfalls Centralförråd vid Björnövägen där Arne skulle nattparkera sitt flygetyg. Halvtimmesturen på "lågan" var skön och landningen mitt i det enorma förrådsområdet gick som en smekning. Men när vi gick ut genom porten var det tvärstopp, åtminstone för mig. En ambitiös vakt sprang ifatt oss och frågade varifrån vi kom. Arne hade ett tillfälligt leg från Vattenfall medan jag lite vårdslöst svarade;

- Från himlen!

- Driv inte med mig, kom det barska svaret, varefter jag fick visa mitt pressleg och finna mig i att bli förhörd och antecknad. Senare på kvällen ringde en säkerhetschef från eljätten centralt som säkert förstod att jag inte var någon spion men han var uppenbart osäker på hur han skulle hantera ärendet. Jag gav honom två förslag, det ena var att anmäla mig, det kunde ju bli en självupplevd tidningsnotis från spionvärlden. Eller att helt enkelt glömma alltihop.

Efter någon timme ringde säkerhetsmannen och delgav mig sitt beslut;

- Det är väl bäst att vi glömmet det här:

Där rök min chans att hamna i samma fack som Stig Wennerström!

Tage Berggren

F1 musikkår konserterar i Vasaparken

Historiehörnan

Chefen för ett stort företag i USA frågade den talangfulle och ambitiöse assistenten om han kunde tänka sig att bli chef för filialen i Montreal.

- Montreal ??? Är ni inte klok säger assistenten, där finns ju bara två saker och det är hockeyspelare och dåliga fruntimmer.

- Va säger du ? Min fru kommer från Montreal.

- Jaså, gör hon det. Vilket lag spelar hon i ?

Så tokigt det kan bli

Ett medelålders par från norra USA längtade en kall vinter till värmen och bestämde sig för att åka ner till Florida och bo på hotellet där de tillbringade bröllopsnatten tjugo år tidigare.

Mannen hade längre ledighet och åkte ner en dag i förväg. När han checkade in upptäckte han att hotellrummet hade dator, och han beslutade sig för att skicka ett e-post till hustrun. Han missade dock en bokstav i e-post adressen.

E-post meddelandet hamnade hos en prästänka i Houston, som just kommit hem från makens begravning och skulle kolla om det hade kommit någon e-post med kondoleanser från släkt och vänner. Sonen fann henne avsvimnad vid datorn och läste på skärmen:

- Till min älskade hustru. Jag har kommit fram. Jag vet att du är förvånad över att höra ifrån mig. De har datorer här numera, och man tillåts skicka e-post till sina nära och kära.

Jag har just checkat in. Allt är förberett för Din ankomst i morgon.

Jag ser fram emot att träffa dig då.

Hoppas din resa blir lika problemfri som min.

P.S.

Det är verkligen hett här nere.

D.S.

Några Västgöta historier

Kopral 13 Kraft återvänder med en spanningspatrull från trakten av Skärv och skall nu för kompanichefen redogöra för sina iakttagelser, vilket sker i följande ordalag:

- Kaften, då ä knökatjockt mä fiender i svacka back lågårdsvägga.

Ett sällskap stockholmare var i Göteborg. Efter ett besök i Slottskogen skulle sällskapet ta spårvagnen till sitt hotell. Då spårvagnen har fast uppehåll vid Slottskogen, dröjde det några minuter innan den gick. En viktig stockholmare skulle göra sig kvick och frågade den västgötske konduktören:

- När skall den här laggårn gå egentligen?
- Å vi sätter la igång, när alla kretterna får kommet in, blev svaret.

Några Göteborgare

Tåget till Strömstad. Kal är pratsugen, men i kupén finns bara en surmulen herre och hans son.

- Får ja bju på en cigarett, försöker Kal.
- Nej tack, jag har rökt en gång i mitt liv och det gör jag aldrig om.

Kal tar fram sin plunta.

- Får det lov att vara en sup?
- Jag har druckit alkohol en gång och det räcker för mej!

Kal pekar på sonen.

- Å de här e enda barnet, förstår ja!

Friherrinnan Gyllenspetz har förrirat sig in på ett enklare ställe i Haga. Beda kommer att sitta vid samma bord och när hon tänder en cigarett efter maten, kan inte friherrinnan hålla sig:

- Usch. Hellre begick jag äktenskapsbrott än att jag rökte offentligt!
- Ja också, svarar Beda. Men ja har ju bara en halv timmes lunchrast.

Kal hade åkt till Johanneberg och sökt plats som betjänt hos en grevinna.

- Fick du platsen, undrade Ada när han kom hem.
- Nej, tanten ville veta allt möjligt. Först fick ja visa händerna å sen fötterna. Men sen sa hon att ja skulle visa mina referenser å då måtte ja ha visat fel.

Bokgåvor

Ytterligare två omfattande bokgåvor, vardera ett 60-tal böcker, från två av våra tidigare givare har hittat vägen till vårt omfångsrika bibliotek i Gula Villan genom Ruth Iråker och Lars-Axel Söderwall.

Vi vill passa på och rikta en särskild uppmaning till våra Öppet Hus - gäster. Titta gärna in i biblioteket och låna hem en bok eller två, ett bra alternativ till tråkiga TV-program. Vi har dessutom ett antal dubbletter, som inte tillförs biblioteket utan sparas och kan exempelvis utgöra en alternativ gåva till våra föredragshållare.

F 1 Kamratförening, genom dess styrelse, tackar för bokgåvorna.

Jack Carlsson

Bortgångna Kamrater

Sedan föregående nr (2/2007) av Hässlöbladet har det kommit till vår kännedom att följande medlemmar har lämnat vår kamratkrets.

Jan	Karlsmyr	Enköping
Nils	Palmquist	Västerås
Thore	Skogman	Karlstad
Eddie	Westerlund	Västerås
Hans	Hagenström	Västerås
Gösta	Isborn	Stockholm
Ingemar	Iråker	Västerås
Nils	Palmquist	Västerås

Till Minne

EDDIE WESTERLUND

Född 23 nov 1918, död 24 dec 2007.

Eddie Westerlund

En av F1 Kamratförenings äldsta och mest färgstarka profiler, flygveteranen Eddie Westerlund har gått ur tiden. Vestmanlands Läns Tidning har tidigare berättat om hans liv, som startade i en ofattbar fattigdom och dramatik men samtidigt med en spännande koppling till den tidens kulturpersonligheter och överklass.

Eddie Westerlund föddes i en simpel skogshuggarkoja i Kräckelbacken, långt ute i Orsa Finnmark. Kojan med fyra fasta bäddar blev snart för trång, föräldrarna Valfrid och hans sjukliga hustru Kristina fick tio barn och i mitten av 1920-talet, när Eddie var sex år, utackorderades han och två av hans systrar. De kom till konstnärsparet Emma och Anders Zorns barnhem i Mora där de också fick gå i skolan. Några år senare fick Eddie på ett bryskt sätt veta att fadern för evigt försvunnit i en snöstorm.

Snart hade Emma Zorn upptäckt att Eddie Westerlund var både arbetsvillig och begåvad, han skötte djuren i ladugården, deltog i trädgårdsarbetet och hjälpte till med praktiska sysslor i Zorns ateljé. Emma var stolt över sina barnhemsbarn, de fick uppträda för hennes gäster och så kom det sig att Eddie fick sjunga sin favoritsång Arbetets söner för bl a sir Anthony Eden, så småningom premiärminister i England, liksom för skalden Erik Axel Karlfeldt.

Via folkhögskolan i Mora, som var paret Zorns filantropiska gåva till bygden, kom Eddie Westerlund ut i stora världen. Genom sin nära bekantskap med Clas Sparre som då var chef för CVV, Centrala Flygverkstaden i Västerås, kunde Emma Zorn ordna ett arbete där, åt sin skyddsling Eddie. Det udda paret var starkt knutna till varandra, Emma hjälpte Eddie ekonomiskt när det behövdes och de brevväxlade flitigt fram till hennes bortgång år 1942.

Efter olika militära skolor och efter att sedan ha tjänstgjort på skiftande arbetsplatser inom försvaret under 2:a världskriget kände Eddie sig redo att ge sig ut på nya arbetsområden. Han tog arbeten som teknisk chef på några av de taxifygbolag som bildades efter kriget, t ex T-Flyg i Sundsvall men arbetade också en tid med bl a Airtaco, det som senare blev Linjeflyg. Den perioden i Eddies liv var fylld av banbrytande insatser med att bygga upp en standard för underhåll av civila flygplan i olika storlekar och med mycket varierande teknisk standard. Eddie uttryckte sig som vanligt en aning diplomatiskt att "efter vissa ingripanden så blev kaoset i varje fall mer ordnat".

Efter en tid återgick Eddie dock till Försvaret där hans bana ju hade börjat och kom att ägna större delen av sitt yrkesverksamma liv åt Robotbyrå och andra avdelningar inom den tunga försvarssektorn som då byggts upp i Arboga. Han arbetade till stor del med frågor kring instrumentering, såväl luftburen som stationär, reste mycket och skapade en stor kontaktyta.

När pensionsåldern obevekligt var ett faktum flyttade han till Västerås men inte för att slå sig till ro helt. Här i trakten fanns ju gamla kamrater och F1 Kamratförening i Gula Villan, där han snart blev något av en hustomte. Till råga på allt fanns en samling gamla flygplan i det Flygmuseum som höll på att byggas upp i den f d CVV-Hangaren.

Cirkeln var sluten och de som fanns i F1 Kamratförening och i Västerås Flygmuseum kunde bara tacka och ta emot när Eddie gjorde entré. Till museet tillförde han en del av sina kontaktytor och idéer om vad som borde samlas och ställas ut. Han hade ett obändigt humör och lät inte vardagliga bekymmer hindra honom från att komma ut till museet och till torsdagsträffarna i Gula Villan, det fanns alltid ett sätt.

Alla som fick träffa Eddie och ta del av hans underfundiga humor saknar honom, men minnet av honom kommer att leva kvar under lång tid framöver.

*F1 Kamratförening
Tage Bergren, Rune Domås*

Med Eddie Westerlund till Zorn museet i Mora

*Reportaget tidigare infört i Swedish Veteran Wings
No 1. febrauari 2008*

Efter en längre tids funderande om jag kunde få med mig vår nestor Eddie Westerlund på en resa till Zorngården i Mora så blev det av den 22 augusti 2007.

Varför? Jo Eddie hade många gånger berättat för oss om sin uppväxt i Mora under Emma Zorns beskydd. Eddie och några syskon kom att bo på barnhem efter det att hans far gått bort. Emma Zorn, hustru till den berömde målaren Anders Zorn, sponsrade ett antal barn för en bättre uppväxt än vad som barnhemmet kunde erbjuda. Eddie blev en av dem. Om detta har det skrivits bl.a. i Vestmanlands Läns Tidnings Julnummer för ett par år sedan.

Min önskan var att få med Eddie som guide i Zorngården och höra hans berättelse på plats. Med på resan var också Gunnar Gullberg. Det blev ett trevligt gäng med lika intressen.

Första rast blev vid skidstadion Lugnet i Falun och vid lunchtiden kom vi till Mora, för att få lite förtäring vid timmerhuset mellan järnvägen och sjön.

Väl framme vid Zornmuseet berättade vi vilken celebritet vi hade med oss. Då blev vi förstås väl mottagna och fick hälsa både på Museichefen och på visningansvarig.

Det visade sig nu att Eddie hade varit skolkompis med Museichefens farbror eller farfar, så dom fann varandra direkt.

Vid rundvandringen på Zorngården skrämde vi upp guiden med att presentera Eddie och att han förmodligen visste mer om gården och livet där än vad hon gjorde.

Tack vara Eddie så fick vi bryta fotoförbudet och

klampa omkring lite friare än övriga besökare.

Eddie fick också sitta vid stora matsalsbordet, som han tidigare bara hade fått se på avstånd, när prominenta gäster besökte fru Zorn.

Han fick även sitta i den fåtölj som Emma satt i när Eddie kom med blommor från trädgården, men nu som hedersgäst.

Guidningen drog ut på tiden då Eddie hade kommentarer och inlägg om nästan allt, men till stor glädje för övriga besökarna.

Det blev en del kort tagna som minne av en händelserik resa. På hemvägen blev det en fika på Åkerblads hotell i Tällberg.

Det blev en historisk resa i dubbel bemärkelse. Med Eddie hade man aldrig tråkigt.

Sture Andersson

Gunnar Gullberg, Eddie och Sture Andersson

Västerås Flygmuseum

Vi koncentrerar nästan all kraft på att planlägga för flygdagarna 24 och 25 maj 2008.

Vi har fått en del nya saker till samlingarna bl a en RM6 i originalvagg. Simulatorgänget jobbar på med sina projekt. Intressant att notera spännvidden i deras arbete. En grupp arbetar med ursprung till all instrumentflygning dvs Linktrainern från 30- talet och en annan grupp med att få vår moderna DC10 systemsimulator i flygbart skick till flygdagarna. Den nya entréen är i stort klar och resultatet blev bra, öppet och säljande.

Flygdagarna den 24-25 maj 2008.

Innehållet och omfattningen börjar klarna. Det blir aktiviteter redan på fredagen den 24 maj ty vi har bjudit in SFF Region Mälardalen till möte kl 1500 och på förmiddagen kommer grupper från Bombardier och Westinghouse bl a för att se en av utställarna "Förstlingen" ångloket som bolmar och drivs med ved. Ånga som ånga!

Programmet blir ungefär lika lördag och söndag och innehåller såväl markutställningar, försäljningar, ånglok, fordon, bilar och annat som en fullmatad flyguppvisning. Ett av toppnumren är en livslevande SPITFIRE som efter viss övertalning lovat komma och visa upp sig. Underbart motorljud som några kanske minns! Det bjuds också på nostalgi i form av en tregrupp Vampire (helt unikt) och en tregrupp SK 16 som brummar så skönt och lugnt. Vad flygvapnet i övrigt kommer med är inte i nuläget spikat. På förmiddagen bjuds en annan show i form av stora modeller av Viggen, F 16 m fl drivna med jetmotorer. Otroligt vad dom kan.

Dagarna blir alltså fulla av aktiviteter från 10 till 18. Intäkterna är ekonomiskt nödvändiga för museet skall kunna utvecklas. Om någon tycker sig vilja hjälpa till under dagarna kan detta lätt ordnas, vi har ett skiftsystem så man kan jobba en förmiddag eller eftermiddag den ena dagen och få biljetter att vara åskådare den andra. Fiffigt, då gör man ju nytta men kan ändå se alltihop. Ring Rune Domås 021-14 60 55 eller Nils Johansson 021-41 77 64. Välkomna !

Rune Domås/ Ordf

Ordföranden har ordet...

Jag lovar att inte klaga på vädret för den gångna vintern. Att säga att snön har lyst med sin frånvaro vore dumt, eftersom många av våra medlemmar som bor i Dalarna och ännu längre norrut har fått mer än väl av den vita varan. I Tandådalen, där jag vistas några veckor varje vinter, var det över metern med snö!

Vi ser nu fram mot årsmötet, som vi naturligtvis hoppas skall få rekorddeltagande. Den viktigaste frågan att diskutera, förutom valet av funktionärer, kommer att vara ekonomin. Vi har nu fått ett klart besked från Luftstridsskolan, LSS, att vi inte kan räkna med något driftsbidrag från dem. Beskedet var knappast överraskande, då vi läst dystra rapporter i media om försvarets dåliga ekonomi. Lyckligtvis ser det ut som att beslutet vid senaste årsstämman om att höja priset på torsdagskaffet och ärtsoppan ger oss den inkomstförstärkning som i stort sett kompenserar för det uteblivna bidraget från LSS som varit 10 000:- årligen.

Flygdagarna, Roll Out, i maj blir som vanligt en verklig höjdpunkt för alla flygintresserade i Mälardalen. Vi får väl hoppas att vädret blir minst lika bra som förra året. F1 Kamratförening ställer givetvis upp med funktionärer, bland annat som parkeringsanvisare. Till det behövs fem frivilliga varje dag!

Till sist önskar jag er alla en riktigt skön sommar med lagom fördelning mellan arbete och vila!

Roland Rehnback

Redaktionen har ordet....

Detta nummer har utkommit lite tidigare än vanligt p.g.a. att årsmötet tidigare lagts. Vi har därför arbetat hårt med att få tidningen klar i tid.

I detta nummer finner ni flera intressanta artiklar. Vi tackar våra medlemmar och bidragslämnare för er medverkan i tidningen.

Denna gång trycks titelbladet i färg. Som vanligt kommer Hässlöbladet att återfinnas på vår hemsida c:a 14 dagar efter pappersutgåvans utgivningsdag.

Vi önskar alla våra läsare en skön och trevlig Sommar!

Redaktionen

